

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 885

Doknr.
671507

Dato
06-03-2019

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har d. 11. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 556 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 556:

"Hvad kan ministeren oplyse om psykologer, der praktiserer uden autorisation, og patienternes mulighed for at klage over dårlig eller krænkende adfærd hos psykologer uden autorisation fra Psykolognævnet?"

Svar:

Indledningsvist henviser jeg til mit svar på spørgsmål nr. S 977, der er stillet den 29. august 2018. I svaret er der overordnet redegjort for de regler i psykologloven, der regulerer beskyttelsen af titlerne som psykolog og autoriseret psykolog, betingelser for autorisation og tilsyn med autoriserede psykologer.

På samme måde som ved mange andre uddannelser kan man arbejde som psykolog, når man har gennemført den nødvendige uddannelse. Det vil sige, at man ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution skal have bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

En psykolog kan ansøge Psykolognævnet om autorisation som psykolog. Ansøgeren skal udover selve uddannelsen også have gennemgået en af Psykolognævnet nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed.

En autorisation medfører, at psykologen kommer under tilsyn af Psykolognævnet både i forhold til psykologens faglige virksomhed og i forhold til den pågældendes egnethed til at udøve erhvervet. Psykolognævnets reaktionsmuligheder i forbindelse med tilsynet spænder fra at udtale kritik, iværksætte skærpet tilsyn og give et fagligt påbud til fratagelse af autorisationen. Afgørelser om alvorlig kritik, skærpet tilsyn, påbud og fratagelse offentliggøres på Psykolognævnets hjemmeside inklusive navnet på psykologen. Det samme gælder domme om fratagelse af autorisation.

En stor del af psykologerne i Danmark (autoriserede og ikke-autoriserede) arbejder med opgaver, der kan betegnes som sundhedsrelaterede, både inden for sundhedsvæsenet (bl.a. på hospitaler) og som privatpraktiserende. Andre psykologer arbejder ikke konkret med sundhedsrelaterede opgaver, men kan

f.eks. arbejde med mere overordnede opgaver i en HR-afdeling i en virksomhed, organisation eller lignende, anden selvstændig virksomhed, i kommuner og i statsadministrationen m.v.

Autorisation som psykolog – og dermed også det medfølgende tilsyn – er en frivillig ordning. Psykolognævnet fører ikke tilsyn med ikke-autoriserede psykologers faglige virksomhed eller egnethed til at udøve erhvervet.

Er en praktiserende ikke-autoriseret psykolog ansat i det offentlige, kan en person, der er eller har været klient hos den pågældende psykolog, kontakte arbejdsgiveren, hvis klienten mener at have oplevet dårlig eller krænkende adfærd hos psykologen.

Hvis en ikke-autoriseret psykolog har foretaget eventuelle strafbare handlinger over for en klient, kan klienten anmelde dette til politiet.

For så vidt angår ikke-autoriserede psykologer, der arbejder inden for sundhedsområdet, herunder i forhold til den nærmere regulering heraf og det tilsyn, som sundhedsmyndighederne fører, henviser jeg til sundhedsministeren.

Jeg kan endelig oplyse, at regeringen i forbindelse med den samlede handlingsplan for psykiatrien frem mod 2025 vil se nærmere på, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at indføre en sundhedsfaglig autorisation af psykologer, og hvordan det i så fald kan ske mest hensigtsmæssigt.

Med venlig hilsen

Mai Mercado

Bilag:

Svar på spm. S 977 (2017-18)